

[Sigsgaard.]

jeg også gå imod. Den gavner de veletablede kommuner, men rammer udviklingskommunerne hårdt, sådan som det allerede er beskrevet. Den begunstiger de gammel dags, de dårligt udbyggede skolevæsen, men retter et hårdt slag imod de kommuner, der gerne vil lave et godt skolevæsen med lave klassekvotienter, forsøgs- og konsulentvirksomhed osv. Hvis forslagene gennemføres — og man behøver ikke at sige „hvis“, for som det allerede er sagt, er det jo aftalt, og de vil blive kørt igennem — altså: når forslagene er gennemført og realiseret, vil de hæmme udviklingen i folkeskolen og også i de andre skoleformer, og i sidste ende er det selvfølgelig børnene, der rammes. Der er unægtelig en linje i regeringens politik: kollegielovens revision udskydes, revisionen af ungdommens uddannelsesfond udskydes, og nu hægges med forslagene her reformarbejdet i skolevæsenet. Der er altså en linje, men vi kan ikke lide linjen, og vi vil ikke være med til forslagene.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):
Jeg vil gerne takke hr. Poul Schlüter, hr. A. Chr. Andersen og hr. Samuelsen for tilslutningen til disse fem forslag.

Så må jeg måske lige begynde med at sige til hr. Sigsgaard, at der var et par slemme misforståelser i det, der blev sagt, som jeg finder det nødvendigt at rette. Når hr. Sigsgaard talte om, at nu ophører refusion til lejrskoler, og herved talte om lejrskoler i al almindelighed, må jeg gøre opmærksom på, at det er de få tilfælde af lejrskoleophold, der er knyttet til fritidsundervisningen, der er tale om og ikke noget som helst andet; det er ikke lejrskolearbejde i al almindelighed.

Når der videre blev sagt, at disse forslag favoriserer de private skoler, er det heller ikke rigtigt. Ved forslagene stilles de private skoler i samme forhold til stat som til kommune. Tidligere betalte staten hele tilskuddet til de private skoler, og dengang kunne der tænkes den mulighed, at kommuner var interesserede i, at der oprettedes private skoler, som tog en del af det arbejde, kommunen ellers skulle tage sig af. Nu bliver der fuldstændig neutralitet, idet staten betaler de 60 pct. og kommunerne de 25 pct., medens der stadig vil være 15 pct.,

der skal betales af eleverne; i andre tilfælde er det 60 pct. fra staten og 40 pct. fra kommunerne. Der er i virkeligheden tale om at etablere en fuldstændig neutralitet i disse tilskudssystemer, så de ikke kan virke i den retning, som hr. Sigsgaard forestillede sig, eller i nogen anden favoriserende retning.

Til hr. Ove Hansen skal jeg gøre nogle enkelte bemærkninger, idet jeg i øvrigt godt vil takke for en del af det, der blev sagt; der var også en del kritik iblandt, som jeg ikke kan anerkende.

Når hr. Ove Hansen spørger, om det kan nytte at henvise til udvalgsarbejdet, vil jeg sige: ja, det kan det da. Det forekom mig nemlig, at hr. Ove Hansen i sin bemærkning helt overså, at disse forslag har meget nær forbindelse med alle de øvrige forslag i byrdefordelingskomplekset og skal ses i denne sammenhæng. Det er rigtigt, som det blev sagt af hr. Poul Schlüter, at der sker en ændret byrdefordeling, men i forholdet mellem de udgifter, staten har, og de udgifter, kommunerne har, er der balance, og netop denne sammenhæng er meget vigtig for at vurdere disse lovforslag såvel som de andre, der vedrører hele byrdefordelingskomplekset.

I øvrigt havde hr. Poul Schlüter ganske ret, når han fremhævede, at der er to ting, som i og for sig betinger disse forslag. Det ene er selve byrdefordelingsreformen, det andet er de store ændringer i kommunestrukturen — og ikke mindst disse sidste skal tages med i betragtning.

Flere talere, men navnlig hr. Ove Hansen, gav udtryk for det synspunkt, at ændringen af refusionsbestemmelserne for lærerlønningerne vil virke hæmmende på skolevæsenets udvikling. Her mener jeg man fuldstændig overser dels den nye kommunestruktur, dels og navnlig den levende interesse, der er i kommunerne og hos forældrene for at skabe det bedst mulige skolevæsen — en interesse, som igennem 1960'erne har været overordentlig stærk, som stadig er det, og som jeg tror vil fortsætte med at være det. Jeg kan derfor ikke være enig med hr. Ove Hansen i, at det skulle være en statslig og ikke en kommunal opgave at sørge for uddannelsen. Jeg mener netop, at folkeskolens opgaver og arbejdet i forbindelse med folkeskolelovgivningens virkeliggørelse er kommunale opgaver og